

20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą ceny za spirytusy lecznicze i nalewki (Tincturae), ustanowione na nie w załącznikach do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 4 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 160) oraz do rozporządzeń Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca i 6 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 58 i 101 poz. 524 i 930) podnieść o 200%, a ceny za preparaty galenowe w skład których wchodzi tłuszcz, ustanowione na nie w tychże załącznikach podnieść o 100%. Cenę grama nalewki jodowej (Tincturae Jodi) ustanawia się w wysokości 160 marek, cenę grama nalewki piżmowej (Tincturae Moschi) w wysokości 3450 marek, cenę grama maści z jodkiem potasowym (Unguentum Kalii jodati) w wysokości 145 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

95.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 3 lutego 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze do cen, ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 stycznia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 10 poz. 67) doliczać 50%, a w miastach: Warszawie i Łodzi 64%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

96.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego.

z dnia 7 lutego 1923 r.

w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany art. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) obowiązek zgłaszania rozciąga się na wszystkie przypadki śpiączki epidemicznej (encephalitis lethargica).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy od jego ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

97.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 6 lutego 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 grudnia 1921 r. o wydawaniu pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 747) wprowadza się zmianę następującą:

Ostatnie zdanie § 2 powołanego rozporządzenia skreśla się, wzamian dodaje się w tymże § 2 następujące ustępy końcowe:

„O ile posiadacze kotłów przenośnych nowych lub używanych, niezaopatrzonych w książki kotłowe, zamierzają kotły te używać, winni uzyskać na to pozwolenie władzy w § 1 wymienionej. Do odnośnego podania dołącza się tylko rysunki i opisy kotła w trzech egzemplarzach, względnie dla kotłów już używanych — uwierzytelnione odpisy tych dowodów.

O ile nowonabywcy kotłów przenośnych używanych, zaopatrzonych w książki kotłowe, chcą kotły